

ចំណងជើង៖ បុរសសុំទាន ឡាសា

75Page

ចូរណាស់មកហើយមានបុរសអ្នកមានម្នាក់ គាត់រស់នៅក្នុងផ្ទះដែលមានការរចនា ក្បាច់ក្បូរយ៉ាងល្អប្រណិត គាត់ពាក់សំលៀកបំពាក់ផ្លែៗ និងបរិភោគអាហារឆ្ងាញ់ជាច្រើនរាល់ថ្ងៃ ការរស់នៅរបស់គាត់គឺជាការរស់នៅបែបជីវិតមួយដែលល្អប្រណិត។ បុរសអ្នកមានគាត់តែងតែហៅបណ្តាជន ដើម្បីទៅបរិភោគអាហារនៅបន្ទប់របស់គាត់ជាច្រើនរាល់ថ្ងៃ។ គាត់ពិតជាមានអំណរ សប្បាយរីករាយជាមួយនិងប្រិយទាំងអស់នេះណាស់ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានទទួលឃើញព្រះជាម្ចាស់នោះទេ គាត់បានរស់នៅសំរាប់តែខ្លួនរបស់គាត់តែប៉ុណ្ណោះ។

76Page

មានបុរសម្នាក់ទៀតគាត់គឺជាមនុស្សក្រីក្រគាត់ឈ្មោះ ឡាសា។ ឡាសាកើតជំងឺបាត់ពេញខ្លួន ហើយគាត់តែងតែដេកនៅមាត់ទ្វាររបស់ខាងមុខផ្ទះរបស់បុរសអ្នកមាននោះ។ ឡាសា គាត់ពិតជាចង់បរិភោគ កំទេចអាហារដែលជ្រុះពីលើតុរបស់អ្នកមាននោះណាស់។ ប៉ុន្តែដោយសារតែគាត់មានជំងឺបាត់ពេញខ្លួនដូច្នេះហើយ គ្មានអរណាម្នាក់ចង់បំបៅឬក៏ រាប់រានជាមួយនិងគាត់នោះទេព្រោះពួកគេគិតថាខ្លួនរបស់គាត់ស្អាតជំងឺបាត់ សំលៀកបំពាក់យើងយ៉ាង និងមានក្លិនមិនល្អ។

77Page

ប៉ុន្តែឡាសាគាត់មានជំងឺឈឺព្រះជាម្ចាស់ ហើយជំងឺរបស់គាត់គឺជាជំងឺឡើងយឺតយ៉ាវស្ទើរតែបំផុត។ នៅថ្ងៃមួយ ឡាសាដែលជាអ្នកក្រីក្រគាត់បានស្លាប់បាត់ទៅ។ ទេវតាបានយាងមកហើយនាំលោកឡាសា ទៅឯស្ថានបរសុខ ហើយបានដាក់គាត់នៅក្នុងដែនរបស់លោកអប្រាហាំ ដែលជាអ្នកសរសើរតម្កើងព្រះ និងជាបិតានៃសេចក្តីជំនឿ។

78Page

បន្ទាប់មកអ្នកមាននោះក៏បានស្លាប់ទៅដែរ គេបានយកសពរបស់គាត់ទៅបញ្ចុះក្នុងផ្នូរ។ គាត់បានធ្លាក់ទៅក្នុងស្ថានឃុំមនុស្សស្លាប់ ហើយគាត់បានរងនូវទុក្ខវេទនាមួយនិង ការឃើញជាខ្លាំង។ គាត់បានស្រែកអម្បងដោយភាពឈឺចាប់ដើម្បីស្វែងរកអ្នកដែលអាចនឹងបន្តកំទេចក្បាច់គាត់បាន។

79Page

នៅក្នុងពេលដែលគេកំពុងតែធ្វើទុក្ខវេទនា បុរសអ្នកមានបានមើលឃើញ ស្ថានបរសុខពីចម្ងាយ គាត់បានឃើញឡាសានៅទីនោះ គឺនៅក្បែរលោកអប្រាហាំដែលជាបិតានៃសេចក្តីជំនឿ។ អេ...! តើប្រិយនេះកើតឡើងដោយរបៀបណា? បុរសអ្នកមានឃើញដូច្នេះគាត់មានការច្រណែននិងឡាសា។ គាត់បានហៅទៅលោកអប្រាហាំ “លោកឪពុកអប្រាហាំ! សូមជួយកូនផង!” ខ្លួនប្រាណខ្ញុំទាំងមូលកំពុងតែដុតដោយភ្លើង វាពិតជាប្តៅខ្លាំងណាស់!! សូមលោកឪពុកអប្រាហាំទៅដល់ឡាសាឲ្យយកម្រាមដៃជ្រលក់ក្នុងទីក

លោកអប្រាហាំបានមានប្រសាសន៍ថា៖ “ឡាសាគេមិនអាចទៅកាន់កូនបានឡើយ កូនជឿយ!! ចូរនឹកថា កាលកូននៅមានជីវិតឡើយ កូនស្គាល់តែការសប្បាយ រីឯឡាសាវិញគ្នាស្គាល់តែទុក្ខ។ ឥឡូវនេះឡាសាគេបានសុខក្រោមក្បាលហើយ តែកូនវិញត្រូវរងនូវភាពឈឺចាប់។ ម្យ៉ាងទៀតនៅទីនេះមានលំហូរមួយយ៉ាងធំ ខណ្ឌយើងពីអ្នករាល់គ្នា ទោះបីអ្នកណាម្នាក់ចង់ឆ្លងពីស្ថាននេះទៅរកអ្នករាល់គ្នា ក៏ឆ្លងមិនបានឡើយ ឬ ទោះបីជាអ្នកណាម្នាក់ចង់ឆ្លងពីអ្នករាល់គ្នាមករកយើងក៏ឆ្លងមិនបានដែរ” ។

នៅក្នុងពេលដ៏ក្រៀមក្រំនោះ បុរសអ្នកមានបានអង្វរទៅលោកអប្រាហាំថា៖ “លោកឪពុកជឿយ!! សុំលោកឪពុកមេត្តាចាត់ឡាសា ឲ្យទៅផ្ទះរបស់ឪពុករបស់ខ្ញុំផង ខ្ញុំមានបងប្អូនប្រាំនាក់។ សុំឲ្យឡាសាទៅប្រាប់ពួកគេឲ្យបានដឹងខ្លួន ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេធ្លាក់មកកន្លែងដែលមាននូវទារុណកម្មដ៏ឈឺចាប់ដូចជាខ្ញុំបែបដូច្នេះអី។ លោកអប្រាហាំបានឆ្លើយតបថា៖ “បងប្អូនរបស់កូនបានពាក្យប្រៀបដៅ របស់លោកម៉ូសេនិង ពាក្យប្រៀបដៅរបស់ពួកការីហើយ ដូច្នេះឲ្យពួកគេបានធ្វើតាមពាក្យទាំងនោះចុះ បុរសអ្នកមានបានអង្វរដល់លោកអប្រាហាំម្តងទៀតថា៖ “ ទេ! លោកឪពុកទាល់តែមាននរណាម្នាក់ពីក្នុងចំណោមមនុស្សស្លាប់ទៅប្រាប់ពួកគេ ទើបពួកគេអាចកែប្រែចិត្តគំនិត និងទទួលជឿលើព្រះយេស៊ូ។ លោកអប្រាហាំក៏បានឆ្លើយតបទៅបុរសអ្នកមាននោះម្តងទៀតថា៖ ប្រសិនបើពួកគេមិនធ្វើតាមពាក្យប្រៀបដៅរបស់លោកម៉ូសេ និងពាក្យប្រៀបដៅរបស់ពួកការីទេ ទោះបីមានមនុស្សស្លាប់បានរស់ឡើងវិញ ទៅប្រាប់ពួកគេក៏ដោយក៏ពួកគេមិនព្រមទទួលជឿដែរ ជាពិសេសគឺពួកគេមិនបានទទួលជឿលើព្រះយេស៊ូទៀត។ នៅពេលដែលអ្នកនៅរស់ គឺជាពេលដែលសំខាន់ណាស់ សំរាប់អ្នកក្នុងការកែប្រែចិត្តគំនិត និងស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ កាលដែលបុរសអ្នកមាន នៅរស់នៅឡើយគាត់មិនបានជួយដល់ឡាសាឡើយ គាត់ពិតជាមិនស្គាល់អ្វីដែលជាសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះអ្នកជិតខាងយ៉ាងពិតប្រាកដនោះទេ។

ដូចជាបុរសអ្នកមានម្នាក់នេះអញ្ចឹង ប្រសិនបើយើងមិនដឹងថា យើងត្រូវស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងរបស់យើងដោយរបៀបណានោះទេ នោះយើងនឹងមិនអាចហៅថាជាបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់បានឡើយ។ ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនឲ្យយើង បានស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយនិងស្រឡាញ់អ្នកជិតខាង ឲ្យដូចជាស្រឡាញ់ខ្លួនឯងដែរ។

